TRUTH JUSTICE RIGHT

Extracted from

THE PARSEE VOICE

of April – May 2006

How Would You Like Your Corpse, Sir?
Baked Or Deep Fried?
Or... May Be..., Spiked With Bacteria, Microbes etc.?

If the BPP trustees and the Parsee community do not pull up their socks now, a time may come when the questions posed in the above heading, may be asked to a Zoroastrian on his or her death bed!

But, at present, for the likes of the PTA columnist of The Bombay Samachar and for the tiny tribe of Dhanmai Baria's, who seems to have given a P/A to him, a few salient points about the extremely adverse effects both on the soul and the etheric and astral bodies of Zoroastrians, if either of the two anti-Zoroastrian methods of cremation or burial is adopted, are given here.

Even without going into the nitty-gritty, a lay Parsee should ask those wayward Parsees who are not sure whether they should be baked, fried or buried after death, one simple question: show us a Muslim, Christian or Jew, who will opt for cremation; or, in the alternative, show us an average Hindu, who plumps for burial! Why? **Why is it that people belonging to the four other great religions strictly adhere to the dictates and tenets of their religion, while fickle-minded Parsees fly in the face of categorical injunctions in the Vendidad and clamour for a totally alien method? Why this defiance? Why the rebellion?** Because, (a) they are ignorant of the basic tenets of their religion and (b) there is no one to check or control them. In fact, we have some supine BPP trustees, who give in to their whims, instead of taking them to task.

Cremate & Be Condemned

Less than a 100 years ago, some wealthy Parsees took it into their heads to turn fashionable. Electric crematorium had just been introduced in Mumbai. In England, the Cremation Society, in its magazine, came out severely against burial, calling it "a relic of barbarism." "Grave burial," it said, "is a throw-back to the days of darkness and savagery; such is the verdict of history." Coming back to Mumbai, a small group of Parsees wanted to do the "in" thing. Though a regular colony of vultures visited the **Dakhmas**, some snooty Zoroastrians wanted to try out the new baking process.

But they did not approach the BPP trustees for any facility. Instead, they asked for land from the Bombay Municipal Corporation, for constructing a crematorium for the Parsees. But the BMC declined and there ended the pipe-dream of some crematorium-crazies of the early 20th century.

Thereafter, from time to time, some ignorant Parsees did propagate the idea of cremation. But it remained just an idea. A Parsee here and there did opt for it as a novel way of kicking

the bucket. But what he did not know was, to what extent he was going to condemn his soul!

(1) In the Zoroastrian religion, like the other three basic elements, air or atmosphere, for which the Avesta word is *Vayu,* plays a very important role. On this *Vayu,* the presiding Deities are *Mino Ram* and *Guvad Yazad.* It is they who help the ***Asar-e-Roshni,*** = benevolent cosmic currents to come down freely through the different layers of the atmosphere. **"Ramno Khastrahe, Vayaosh Uparo-Kairyahe, taradato anyaish daman, aetat te Vayo, yat te asti spento mainyaom."** The **Khastra** (etheric electricity) which belongs to the surrounding rarified atmosphere of **Mino Ram,** is of a very high grade among all creations; it belongs to (the creation) of *Spenta Mainyu"*

There are many kinds of electrical energies operating in Nature (compare the electricity of lightning with the lowliest/densest of electricity generated by mankind on earth). When these different electricities operate on different planes sanctioned for or allotted to them by Nature, there is spiritual bliss all round. Zoroastrians are enjoined to help all these electro-magnetic forces in Nature to function, in the line of **Asar-e-Roshni.**

When a corpse is burnt by conventional method or scorched in an electric crematorium, a Zoroastrian throws a spanner in the works of **Mino Ram.**

Moreover, because of the emanations from the *Nasu Druj* of a corpse, what the Pahlavi writers called *Baad-e-Saritar* = putrid atmosphere and electrical energies are manifested there. All this gives rise to *Asar-e-Tariqui* or malevolent currents and vibes in the environment.

The long and short of it is that smoke that emerges out of a chimney of an electric crematorium pollutes the entire atmosphere in the lower layers to such an extent that the upper rarefied layers, which have much purer air (as on a mountain top), also get thoroughly polluted, thereby viciously disturbing the exalted grades of *Khastra* (electrical energies operating in Nature) of *Mino Ram,* and creating a violent disorder in Nature! (2) In Nature, the basic rule is: Nothing is destroyed. Everything gets transformed from one lower state to another higher state if Nature is allowed to work unhindered. For example, a speck of dust (matter), one day, will be transferred to the fiery (energy) state. In between, it will pass through many transformations and processes.

Similarly, when a corpse is burnt or baked, the end **visible** result is ash, but the physical body, alongwith the etheric **(azda)** and the **anasars** that were trapped inside, which was burned or baked, **has not been destroyed.** It has been transformed into another invisible form in a slightly upper dimension. **This invisible form also has the soul alongwith it, which (the soul of the Zoroastrian) was supposed to have gone on a higher plane – the threshold of Chinvat!** This second 'body' or invisible form, then falls a prey to myriad of lower spirits, and sprites that exist on that plane! This is extremely disastrous for a Zoroastrian, whose soul then starts a kind of lamentation, a dirge, that if a living Zoroastrian like the PTA columnist or Dhanmai Baria were to hear, they would go crazy! And, if it were a soul like Baria's, entrapped above there, it won't even get a chance to chortle, **"Aaj Kyun Hamse Purdah hai...!"**

Aafat Gah – Not Aram Gah!

Towards the end of the 19th century, when Queen Victoria ruled as the Empress of India, Parsees, as always were smitten by the British bug – both during their lifetime (mores and manners) and even after death, when, as mentioned above, some *tinchku bawas* were filled with revulsion that their bodies would be devoured by vultures after death. "How nice and pleasant it would be if we, too, like the progressive *gora sahebs,* laid to rest our dear ones in a grave, with a fancy tombstone over it and a poetic epitaph written thereon, so that from time to time, we can come and wish the

corpse beneath the earth, RIP!" **While in reality, the physical body with the basic elements (anasars) alongwith the very powerful druj-e-nasu, getting stronger and stronger every passing hour, lie in company of the plethora of microbes, bacteria and a host of creepy crawlies swarming all over!**

And what about the soul sitting inside the astral body in that dimension where the writ of spirits and other dark forces prevails! You love your dear ones so much during lifetime. But after death, you have no compunction in tormenting their soul for almost a century – the time taken for the Zoroastrian soul to be freed, so as to reach **Chinvat!!**

Zoroastrians should never forget that Holy Prophet Zarthosht has given them a complete package for after-death purpose: *(1) Sachkar-cum-Sagdid, (2) Geh-Sarna ritual, (3) Dokhmenashini* and (4) the Sarosh ceremonies for the first three nights.

No one has any right to remove any one or two ingredients from this package. **Any of these ceremonies performed without Dokhmenashini is meaningless and ineffective. You only end up making a mockery of the sacred rituals!**

❋❋❋

The Vendidad Text On Burial & Cremation

Pargard (Chapter) VIII. 73-78 [Gist]

What should a **Bust-e-Kustiyan**, or a Mazdayasni do if he sees a corpse (or similar putrid matter) being cooked or baked on fire?

[In the Vendidad, all the questions are raised by Holy Prophet Zarthushtra and the replies are given by Lord Ahura Mazda].

The very first step that Ahura Mazda asks a Mazdayasnan to take is to stop the fire from burning further and to scatter the logs of wood. Thereafter, instructions are given how to purify that fire and convert it into a **dadgah!**

In the same Chapter VIII, in para 7, it is enjoined that a dead body, before being taken for **Dokhmenashini,** should be kept on a dry floor, which should be at least 100 ft. away from any fire.

Pargard (Chapter) VII 45-50

Question is asked by the Prophet: If a corpse is kept on the ground under and enveloped by the direct rays of the sun, after how long can that ground be restored to its original state? Ahura Mazda replies: **Such a ground takes atleast a year to return to its original state!**

Any nincompoop will at once realise that if a dead body lies on the floor **in the direct rays of the Sun,** it takes one whole year for the ground to be purified, how much more will the ground or earth dug up, to bury such a corpse, minus the Sun's rays, will take to be purified?!

And the exact answers are given by Lord Ahura Mazda Himself in paras. 48-50. **Therein, it is very specifically and categorically stated that if a body is directly buried in the earth, it will take atleast 50 years for that earth to be purified! Worse still, if a tomb is raised over the body and then sealed, it will take as many years for the earth to be purified, till the dust of the body mingles with the earth!**

Then, in the same para 50, comes the masterstroke from Lord Ahura Mazda: "O Spitaman Zarthosht! Thou shouldst guide the people to destroy all such tombs and dig up the graves!

So much for D.D. Baria's aram gah!!

❋❋❋

મુંબઈની ડુંગરવાડી પર ફરીથી શરૂ થયેલું ઘમસાણ!

શું મુંબઈની પારસી પંચાયત પારસી કોમને હથેળીમાં ચાંદ બતાવવા માંગે છે?

કોમની કમનસીબી છે કે ધનમાય બારિયા જેવાં ભૂલાવામાં પડેલાં બાનુ હોળીનું નારિયેળ બનવા તૈયાર થઈ જાય છે!

સ્થાપિત હિતોને હવે હમેંશનાં ડામવાની તાતી જરૂર!

ક્રીમેટ કરવાથી કે દાટવાથી, જરથોશ્તી દીનની ક્રિયાઓ રવાનને પહોંચતીજ નથી!

પારસી કોમમાં અભાગ્યાઓની કોઈ કમી નથી! જ્યારે આપણાં વડીલો અને પૂર્વજો જે શહેર યા ગામમાં વસવાટ કરવા જાએ, ત્યારે પહેલે ત્યાં એક દખ્મું ઊભું કરવાની તજવીજ કરતા હતા, ત્યારે આજે કયામત કે કળિયુગની બલિહારી જુઓ, કે તેઓનાંજ વંશજો, ગીધો નહિં હોવાને કારણે, દોખ્મેનશીની ની વિરૂદ્ધ પ્રચાર કરવા જરાએ અચકાતા નથી!

છેલ્લા છ વર્ષમાં મુંબઈની ડુંગરવાડી, જ્યાં પાંચ દખ્માઓ અને એક "ચોતરો" સેંકડો વર્ષોથી છે, અને જેમાંથી મુંબઈની પારસી પંચાયત ફક્ત સવા બે(!) દખ્માઓનોજ વર્ષોથી ઉપ્યોગ કરે છે, ત્યાં ગીધો નહિં આવવાથી, કેટલાક સ્થાપિત હિતો બુમરાણ અને તોફાન મચાવી રહ્યા છે.

થોડાક મહિના થયા વળી પાછું એક મોટા ભૂલાવામાં પડેલાં એક બાનુ, ધનમાય બારિયાએ, એવું બુમરાણ કરી મુકયું છે કે દખ્માઓમાં લાશો સડતી, કોહવાતી પડી રહે છે, તેના ઢગલાઓ ભંડારમાં મુકવામાં આવે છે, અને છેવટે, દખ્માની બહાર ખાડો ખોડી, તેઓને દાટવામાં આવે છે! વળી તેના ફોટાઓ પણ પાડી/પડાવી, તેઓ ફતાંઉ બની, પારસી ઘરોમાં તેમનાં લખાણ સાથે મોકલાવે છે!

એટલુંજ નહિં હોય તેમ એઓ પ્રચાર કરે છે કે પારસીઓએ દટાવાની યા ભૂજાવાની રૂઢી અપનાવી જોઈએ.

આ બધામાં તેઓને મુંબઈ સમાચાર ના "પારસી તારી આરસી" નાં કટાર લેખકનો ભાંગા વાંસનો ટેકો દર રવિવારે મળ્યાજ કરે છે! એઓ પેલી કહેવત, "નાદાનની દોસ્તી ને જાનનું જોખમ" ભૂલી જતાં લાગે છે.

ઘણાં સવાલો ઊભા થાય છે, જે મોટે ભાગે અમો યોગ્ય સ્થળે અને વખતે આ ભાનભૂલા બાનુને અને તેમનો મળતિયાઓને પૂછીશું.

સૌ પ્રથમ મુદ્દો તો આ છે કે ડુંગરવાડી ની વિશાળ જમીન અને તેની ઉપરનાં દખ્માઓ, દોઢસો, બસો, અઢીસો વર્ષો અગાઉ આપણાં મુરબ્બી ને આગેવાનોએ, મુંબઈની પારસી પંચાયતને સ્વાધીન કર્યાં હતાં. તેમાં શરત એ હતી કે દખ્માઓની વ્યવસ્થા અને તેઓનું સંચાલન પારસી જરથોશ્તીઓ માટે, તેમનાં ધર્મનાં કાયદાઓ અને પ્રણાલિકા મુજબ કરવું.

આ કામ સદીઓથી મુંબઈની પારસી પંચાયતનાં ટ્રસ્ટીઓને બાખુબી નીભાવ્યું હતું. પરંતુ, છેલ્લાં કેટલાંક વર્ષો થયાં અને ખાસ કરીને આ ૨૧મી સદીની શરૂઆતથી, પંચાયતનાં ટ્રસ્ટીઓએ દખ્માઓની બાબતમાં ચાલુ લાપરવાહીજ બતાવી છે.

આ ભાઈઓને દખ્માની, તલેસમ તે શું, કે, તે જરથોશ્તી દીનની આતશબહેરામ/અગિઆરીઓ જેવીજ ઈજાએલી પાક સંસ્થા છે, તેના ત્રણ કશો હોય છે તેની અંદર તાણો પૂરીને ખાસ ક્રિયાઓ કરવામાં આવે છે, અને તે જમીન અને તેની નીચે કામ કરતા જાતજાતના મીનો અને યઝદોને સાથે કેવો સંબંધ ધરાવે છે, કે જેથી, વંદીદાદ પ્રમાણે, જે જમીન ઉપર આવું દખ્મુ ઊભું હોય, તે જમીન કેવી ખુશ હોય, વિ. નું ભાન કે શુદ્ધ છેજ નહિં!

વળી હમણાંનાં ટ્રસ્ટીઓને ખુરશેદ નગીરશ્નીમાં કુદરતનો કેવો કિંમતી ભંડાર પડેલો છે, તેનો પણ ખાબોખ્યાલ નથી! બલ્કે તેઓને આ બધાની કશી પડીજ નથી! એટલેજ તો તેઓ છાશવારે ભીનું સંકેલી દઈ, કોમને હાથટાળીઓ આપ્યા કરે છે!

તાજેતરમાં ફકત ધન બારિયા અને એમને બહૂંદો ટેકો આપી, ભઠ્ઠી ચઢાવનાર મુંબઈસમાચારનાં કટાર લેખક, બેશરમી પર ઉતરી, દખ્માઓ અંદરનાં ગેરકાનુની ફોટાઓ પાડી, કોમમાં કાગારોળ કર્યું, એટલે ટ્રસ્ટીઓએ ગભરાઈને(?) આ પવારે ગયેલાં બાઈને, બોર્ડ મીટિંગમાં બોલાવી ખોટું ઉત્તેજન આપ્યું! એટલુંજ નહિં, પણ એઓને કબ્રસ્તાન અને ક્રીમેટોરિયમ માટે પારસી કોલોનીઓમાં ખોટા પ્રચારો કરવાની ટક આપી!

આ બધું શું બતાવે છે? કે કોઈ ટ્રસ્ટીઓ આ બાબતમાં પોતેજ ખરડાયેલા છે?

વળી, ટ્રસ્ટીઓએ, આ બાઈ અને પેલા કટારલેખકનાં કહેવાથી, વરિષ્ઠ સોલિસિટર, નાદીર મોદીનો અભિપ્રાય, કે ડુંગરવાડી પર બહાર ક્રીમેટ થયેલાંઓની યા કબ્રસ્તાનમાં પડવા માંગતાઓની ૪ દિવસની ક્રિયા થઈ શકે કે, તે મંગાવ્યો છે!!

આવો વાહિયાત અને બેહુંદો પ્રશ્ન, જે જરથોશ્તી દીનનાં કાનુનોનું સરિઆમ ઉલંઘન કરે છે, તે પારસી પંચાયતનાં ટ્રસ્ટીઓને પૂછવાનો હક કોણે આપ્યો? આ બાબતમાં તમામ દીનદાર હમદીનોએ સખતમા સખત વિરોધ કરવોજ રહ્યો!

આના સંદર્ભમાં ખાસ જણાવવાનું કે કેટલાક વર્ષોથી જે સ્થાપતિ હિતો જરથોશ્તી દીન અને તેની એજમતી સંસ્થાઓની ભાંગફોડ ની પ્રવૃત્તિઓમાં અટવાએલા છે, તેઓને હવે ડામવાનો વખત પાકી ગયો છે.

દખ્માઓમાં આજે કેટલાંક કુદરતી કારણોથી અને કેટલીક લાગતાવળગતાઓની બેદરકારીથી અમુક ખામીઓ ઊભી થઈ હોય, તો તેથી એમ નથી ઠરતું કે આ દીનની એજમતી સંસ્થાઓ બંધ કરી નાંખો, યા એમ પણ નથી કે તેથી પારસીઓનાં શબોને કબ્રસ્તાનમાં યા વીજળીક ભઠ્ઠીમાં નાંખો!

જે ભાઈઓ અને બહેનો આવો ગંદો અને દીનદુશ્મની ભરેલો પ્રચાર કરે છે, તેઓએ પોતાના મન અને જીગરમાં આ હકીકત કોતરી રાખવી જોઈએ કે એક દટાયલા યા ક્રીમેટ થયેલા જરથોશ્તી રવાનને સરોશની ક્રિયાઓ પહોંચતીજ નથી!

જે આશમોઘો યા ઈમાન-ફરૂશ અથોરનાનો હમદીનોને ઉંધે રસ્તે દોરવે છે, તેઓને તો પોતાનાં મર્ગઝાન ગુનાહ માટે, ભવે ભવનાં ફેરાઓ ખાવાજ પડશે! અને જે બહેદીનો આ બધા "પ્રોપગેન્ડા "થી દોરવાઈ જતા હોય, તેઓએ આપણી કોમના ૨ ગુજર કરી ગએલા વિદ્વાનોનાં મતો, જે નીચે આપેલાં છે, તે પર ખૂબ ધ્યાન આપવાની જરૂર છે:

(૧) બે.બે. એરવદ ફીરોઝ શા. મસાનીઃ

જરથોશ્તી રવાનને "ચહારૂમને દિવસે તો સરોશની પનાહ હેઠળ સરોશની મારેફતમાં રહીનેજ આગળ વધવું જોઈએ, કે જે સરોશ યઝદ સાથનો સીલસીલો અગાઉથી જોડી આપવાની તૈયારી તરીકેબી ત્રણ દિવસ દરેક ગેહમાં સરોશની બાજ તથા ત્રણ સરોશની યઝશ્નેની ક્રિયાઓ કરાવવામાં આવે છે. **અશો સરોશ યઝદની પનાહમાં ઉરવન (રવાન) સંપૂર્ણ રીતે જઈ શકે તેને ખાતર તે ઉરવનને લગતાં ખાકી શરીરનાં અનુઓ છૂટાં પડી જવાં જોઈએ, અને તેનાં અનાસરો ત્યાંથી ઉચકાંવાજ જોઈએ.**

પણ ભૂમીદાહ કરવાથી, જમીનમાં મૂડદાંને દાટ્યાથી તો ખાકી શરીરનાં અણુઓ ઘણાં લાંબા વખત સુધી કોહવાટની ગતીમાં રહે છે, અને તેથી અનાસરો ઉંચકાવાનું અશક્ય થઈ પડે છે, કારણ કે જ્યાં સુધી સ્થૂળ અનુઓ એમના એમ કોહવાટની ગતીમાં હોય છે, ત્યાં સુધી તે શરીરને લગતા અનાસરો કુદરતે નેમેલા અનાસરોના પાસ્બાન, દહમ યઝદનાં હવાલામાં જઈ શકે નહીં. આ રીતે બસ્તે કુસ્તીઆનનાં રહેલત બાદ જો તેના ખાકી શરીરને દાટવામાં આવેલું હોય, તો તેના ઉરવનને ઉરવનનાં પાસ્બાન સરોશ યઝદ મદદગાર થઈ શકતા નથી, અને તેવી મદદ નહિં મળવાનું એક કારણ એ છે કે તે ઉરવનને લગતા ખાકી શરીરનાં અનાસરો ઉંચકાઈ જઈ શકતા નથી; અને ચહારૂમની બામદાદનાં ખાસ આફ્રીન્ગાનની ક્રિયા કે જે દો યથા સાથનો દહમ યઝદ નાં પહેલા કરદાથીજ કરવાનો હોકમ છે, અને જે આફ્રીન્ગાનની મતલબ સ્થૂળ અનાસરોને દહમ યઝદનાં હવાલામાં સોંપીને પછી તુરત સરોશનાં આફ્રીન્ગાનનાં કરદાથી ઉરવનને અશો સરોશ યઝદની પનાહમાં આગળ વધારવાની હોય છે, તે મહાન ક્રિયાની મતલબ પાર પડી શકતી નથી, કેમકે... સથૂળ અનાસરો દહમ યઝદનાં હવાલામાં જઈ શકતાજ નથી, અને ઉરવન તે ખાકી શરીર તરફજ ખેંચાતું હોવાથી..., સરોશની પનાહ લઈ શકતું નથી.

“જરથોશ્તી દીનની તમામ પવિત્ર ક્રિયાઓ તેની સાથે આપેલા દીન-આઈનનાં તમામ સંજોગો હાજર હોવા વગર કેવી ગેર-સંબંધી (inconsistent) થઈ પડે છે તે આપણે સહેલાઈથી સમજી શકીએ છીએ.”

(૨) બે.બે. જહાંગીર સો. ચીનીવાલાઃ

“જે સાહેબો ક્રીમેટોરિયમમાં શબને બાળવા માંગે છે, અને પછી તેઓ ચાહરૂમની બામદાદે, દહમનું આફ્રીન્ગાન કરાવે, તેનો અર્થજ હોતો નથી, કારણ પેલા બાતેન અનાસરો તો દહમ યઝદનાં હવાલામાં ગયેલાં હોતાં નથી. તેજ મુજબ ત્રણ રાત જે સરોશનો કરદો, સચકારની ભોંય આગળ કરવાનો છે અને સરોશના વંદીદાદ, ઈજશ્નેની, પાવમહેલની જે ચાર દહાડાની ક્રિયા થાય છે, તેમાં રૂવાનની સ્ત્ઓષેમની હાલત ખીલવ્વાની મકસદ હોય છે. હવે જો શબને ક્રીમેટ કરો તો રૂવાન તે આફતથી આગાહ હોવે, તેને તેની ખબર પડે છે અને તેની સ્ત્ઓષેમની હાલત ખીલવાને બદલે તે રૂવાનનું આકર્ષણ પેલા ક્રીમેટ કીધેલાં શબની, હવામાં બંધાયલી નવી આકૃતિ તરફ ખેંચાયલું રહે છે, અને તે ખુબ દુઃખી થાય છે.

“ક્રિયાઓને કોટળાંની ઉપમા જેઓ આપી ગયા છે, તેઓએજ ક્રીમેટોરિયમની હેમાયત કીધી છે, તો પછી તેવાઓની જુદ્ધી ધાર્મિક રાહબરી કબુલનાર ક્રીમેટોરિયમવાદી હમદીનો, શબને ક્રીમેટ કરી કોટળાં જેવી ક્રિયાઓ કરાવવાને શું કામ ઈન્તેજારી ધરાવે છે? શું કામ પારસી કોમને તેઓ રંજાડે છે? દીનનાં ફરમાનો માથે ચહડાવવાંજ હોય, તો બધાજ ફરમાનો પૂર્ણ એતેકાદ સાથે ચહડાવે, નહીં તો બધુંજ છોડી દેવો”.

સૂર્યનાં કિરણોનું મહાન કાર્ય

સૂર્યનાં કિરણો ગમે તેવી પડેલી વસ્તુને કોહવાટ અને ગેરવ્યવસ્થા કરતી અટકાવે છે. હવાને સ્વચ્છ રાખે છે અને પાણી, ઝાડપાણ વિ. ઉપર પણ તેની બુલંદ અસર થાય છે.

જેમ જીવતી જીંદગીમાં, તેમ મરણ પછી પણ આપણાં શરીર ઉપર તેની ગેબી અસરો થતી હોવાથી આપણાં મહાન પયગમ્બર સાહેબે આપણને “ખુરશેદ નગીરશ્ની” ની ઉત્તમ રૂઢી બક્ષેલી છે.

“રવીનાં દીઠ અને અણદીઠ કિરણોમાં જાતજાતની કુદરતની શક્તિઓ પડેલી છે. આવા કિરણોમાં ચીજોનો નાશ કરવાની, નાશ કીધેલી ચીજોની વ્યવસ્થા કરવાની, તેના નાશમાંથી નવો ઘાટ ઊભો કરવાની, તેમ જાતજાતની તરોતાઝગી આપવાની, વિ. શક્તિઓ છે.”

❋❋❋